

A. *f*

у та бо рі прий ня ти. Я б сер це ви рвав із сво їх гру дей,
 при нять и смерть и му ку. Я б серд це вы рвал из гру ди сво ей,

A. *mf*

я б сер це ви рвав із сво їх гру дей, щоб до лю і то бі
 я б серд це вы рвал из гру ди сво ей, щоб сча стье дать те бе,

A.

і вну ку да ти... І ду від те бе в путь да ле ку... Те бе про шу,
 те бе и вну ку... И ду я в даль ний путь на ве ки, не су моль бу

Meno mosso

A. *p*

свя та сме ре ко, від зло ї до лі до ню за хи сти!
 свя той сме ре ке — от до ли тяж кой доч ку за щи ти...

Стає навколiшки.
Становится на колени

Чути голос трембіти, сумний, тужливий.
Старий піднімається, слухає.
Слышен голос трембиты, печальный, тоскливый.
Старик поднимается, слушает.

mf rit. a tempo

Мав_ро, ди_ти_но, про_сти!
Мав_ра, го_луб_ка, про_сти...

mf rit. a tempo f mf

dim.

p

З я_ким жа_лем го_ло_сить, сум_но як спі_ва_є!.. Мов
С ка_кой му_кой и боль_ю, как по_ет у_ны_ло и

p

p

по_мо_чі про_сити, мов ко_гось хо_ва_є.
жа_лоб_но мо_лит, буд_то над мо_ги_лой.

p

Входить Чабан. Він не бачить Андронаті, бо йде вищою стежкою.
Входит Чабан. Он не видит Андронати, потому что идет по тропинке, расположенной выше.

f

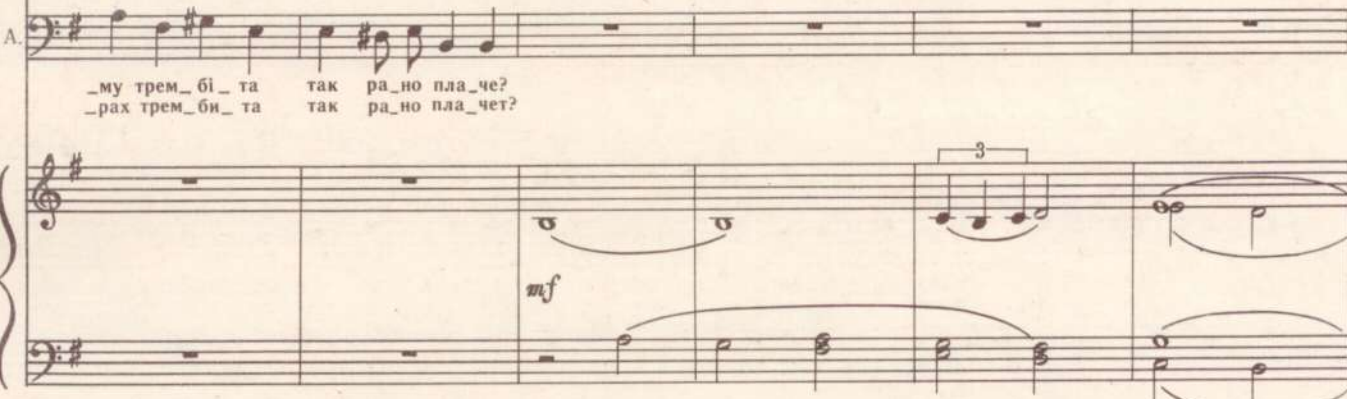
A.

А_ гов! Че_ кай_ те, добрий чо_ло_ві_че! Скажіть, чо_
А_ гов! По_ стой_ те, че_ ло_век_ хо_роший. О чем в го_

ЧАБАН *mf*

Ма_ будь, я_ кийсь ба_ гач по_ мер. За бід_ ним
Хо_ ро_ нят, вид_ но, бо_ га_ ча. О бед_ ном

A.

му трем бі_ та так ра_но пла_че?
рах трем би_ та так ра_но пла_чет?

Ч.

так вби_ ва_ ти_ ся не бу_ де, бо ні о_ вець, ні по_ ло_ нин сі_ ро_ ма на зем_
так пе_ чальть_ ся не бу_ дут, ведь ни о_ вец, ни по_ ло_ нин у_ бо_ гий на зем_

Хоче йти далі. Андронаті зупиняє його.
Хочет идти своей дорогой. Андронати
останавливает его.

Ч

лі не по_ки_да_є — чо_го ж трем_бі_та го_ло_си_ти ма_є?
ле не о_став_ля_єт, в го_рах трем_бі_та о дру_гих ры_да_єт.

p

Moderato

АНДРОНАТИ
АНДРОНАТИ

mf

Ска_жи і_ще: чи_є о_то о_бій_ся, вни_зу да_ле_ко. Там,
Ска_жи е_ще: вда_ли бе_ле_єт ха_та, боль_шо_є там, ча_бан,

p

ЧАБАН

mf

То теж ба_гач. За ньо_го ти не бій_ся, і
Да, ни_че_го. Хо_зя_ин там бо_га_тий, ка_

бі_ля гра_ни_ці?
хо_зяй_ство чье_то?

3

ста_ до ко_ней і най_кра_щі вів_ці... А_ні
 ки е ко_ни, ов_цям не_ту сче_та. Не дал

f

p

А ді_ти ма_е?
 А есть ли де_ти?

mf *f*

од_но_го. Виходить.
 бог де_тей. Уходит.

mf

Спа_си_бі... і про_бач ста_ро_го, що зу_пи_нив...
 Спа_си_бо! И про_сти, про_шу я, что за_держал...

p

mf

Moderato

Хо_дім, ма_лий, хо_дім до то_ї ха_ті,
 Пой_дем, ма_лыш, пой_дем по_и_щем ха_ту

mf *p*

p *>* *3*

де лю_ди доб_рі і ба_га_ті... А мо_же злі?
лю_дей и доб_рых и бо_га_тых... А мо_жет, злых?

pp

mf *p* *b.*

Хто 'мо_же зна_ти? Вос_тан_ не дай те_бе по_ко_ли_ся_ти.
Кто э_то зна_ет? Ко_му, ко_му те_бя я ос_та_в_ля_ю.

sf

КОЛИСКОВА АНДРОНАТИ

КОЛЫБЕЛЬНАЯ АНДРОНАТИ

Moderato inquieto

p *mf* *pp* *p*

Лю_лі, лю_лі, бай!
Лю_ли, лю_ли, бай!

Спи, ма_ленький, за_си_най! А ко_ли прос_неш_ся, сон_цю у_сміх_неш_ся.
Спи, ма_лют_ка, за_сы_пай! А ког_да прос_неш_ся, соли_цу у_лыб_неш_ся.

A. Лю_лі, ба_ ю- бай!
Лю_ли, ба_ ю- бай!

p — *mf* *pp*

A. *p* Лю_лі, лю_лі, бай! Го_ря ти в жит_ ті не знай. Бід_ на си_ро_ ти_но,
Лю_ли, лю_ли, бай! Го_ря в жизни ты не знай. Бед_ ный си_ро_ тин_ка,

p

A. *mf* спи, мо_ я ди_ ти_ но, лю_лі, ба_ ю- бай! Лю_лі, ба_ ю-
спи, мо_ я кро_ вин_ ка. Лю_ли, ба_ ю- бай! Лю_ли, ба_ ю-

molto rit. *p* *molto rit.*

Іде в той бік, куди показав Чабан — до обійстя біля границі.
Идет в ту сторону, куда показал Чабан — к усадьбе у границы.

A. *a tempo* бай! бай!

p a tempo

Небо світліє. Входять Іваниха Дубиха, двоє робітників і мірошник.
 Небо светлеет. Входят Иваниха Дубиха, два работника и мельник.

pp *f* *dim.*

Allegretto

f *p* *cresc.* *f*

РОБІТНИК
РАБОТНИК

p *mf* *mf*

О гос_ по_ди! О пре_свя_та Ма_рі_є! Щось під сме_
 О гос_ по_ди! Ой, все сю_да ско_ре_є! .Что под сме_

ДУБИХА

mf

Стри_вай! То жін_ка... Що тут є страшно_го...
 Мол_чи, тру_сиш_ка... Жен_щи_на боль_на_я...

РОБ.
РАБ.

_ре_ко_ю бі_лі_є.
 _ре_ко_ю бе_'ле_єт?

Підходять до Маври.
Подходят к Мавре.

ДУБ

rit. *a tempo*

З то_оо_ю шо?
Но что с тобой?

p *rit.* *mf a tempo*

ДУБ

О_тям_ся_но, не_бо_го!
Как быть с тобой, не зна_ю.

sf

f

МАВРА

Meno mosso *mf* *f*

Ма_мо! Ма_мо! О бо_же, мамо!
Ма_ма! Ма_ма! О бо_же, бо_же!

mf *sf* *dim.*

М. *p* *3* Де мій син? Де мій перві_сток, де мо_я ди_ти_на? Ти не
 Где мой сын? Где мой ребе_нок, где мой бедный маль_чик? Ты чу_

p *mf*

М. *f* ма_ти! Не ма_ти! Мо_є жит_тя ви
 -жа- я! чу_жа- я! Я зна_ю, 'жизнь мо_

М. Падає непритомна.
 Теряє сознание.

хо_че_те від_ня_ти? Геть! Геть!
 -ю вы взять хо_ти_те. Прочь! Прочь!

3 *3* *3* *3*

ДУБИХА (до Робітника)
 (Работнику) *mf*

По_дай во_ди. Не_зду_жа_є сер_деш_на.
 По_дай во_ды. И ей по_лег_че бу_дет.

sf *p*

3

ДУБ

p

Ну от, гаразд. Ти, вид_но, не_ту_теш_ня?
 При_шла в се_бя. Ты, вид_но, не от_сю_да?

pp

МАВРА *mf* *Meno mosso*

Ци_ган_ка я. А де мо_ї ци_га_ни? Де мій ма_ленький бі_лий
 Цы_ган_ка я. Где сын мой и цы_га_не? Был мой на_род ко мне же_

mf

ДУБИХА *mf*

Ось за_раз хло_пець все навкруг о_гля_не. З ма_лим до те_бе при_йде він.
 Сей_час ра_бот_ник мой пойдет и гля_нет. С то_бо_ю бу_дет твой сы_нок.

М. *f* *mf*

син?
_сток.

Moderato comodo

ДУБ.

Ти хво_ра, жін_ко. Пі_де_мо зі мно_ю. Те_бе жит_

Боль_на ты о_чень. Ты пой_деш со мно_ю. Сдру_жи_ла

ДУБ.

ра_ здру_жи_ло із бі_до_ю... Ти від_по_чи_неш — і ми_нуть три_во_ги.

но жизнь те_бя іс_бе_до_ю. Но ско_ро, ско_ро все тре_во_ги ми_нут.

ДУБ.

І ти, і син твій ста_не_те на но_ги.

И по_ща_дит судь_ба те_бя и сы_на.

МАВРА

А де мій

А где мой

Più mosso

М.

син? Чо_му я в лі_сі? Ци_га_ни де? Чо_

сын? В ле_су од_на_я? Цы_га_не где? Где

ДУБИХА

rit.

Moderato

mf

Вно_чі зчи_
Глу_бо_кой

М.

rit.

-му ма ма ту_сі?
мать мо_я род_на_я?

Moderato

f

rit.

ДУБ.

-ни лась бій_ка у ци_га_нів... Я_ко_гось цим_ба_лі_ста ледь не
ночь_ю бы_ли шум и кри_ки... Цы_га_не чуть ко_го-то не у_

mf

ДУБ.

вби_ли. Не_доб_рі зви_ча_ї у вас, по_га_ні... Ко_гось всю ніч шу_ка_ли
_би_ли. И злы о_бы_ча_и у вас и ди_ки... Ко_го-то ночь_ю гна_ли

Робітники повертаються, несучи вузли.
Работники возвращаются, неся узлы.

Allegro moderato

ДУБ

чи ло_ви_ли.
и ло_ви_ли.

Moderato

РОБІТНИК
РАБОТНИК

He_ ма ні_ де ні_ я_ ко_ї ди_ти_ ни, ли_ ше...
He ви_ дел я по_ те_рян_но_го сы_ на... на_ шел

Allegro. moderato

РОБ.
РАБ.

ли_ ше лах_мі_тя...
од_ ни лох_моть_я.

МАВРА

Хай же він за_ ги_ не, про_кля_ тий
Чтоб про_пал и сги_ нул, про_кля_ тий

a tempo *mf*

М. Ра_ ду! Роз_ пра_ ву, зна_ ю, він страш_ ну вчинив: Ра_ ду! Рас_ пра_ ву, зна_ ю, ночь_ ю у_ чи_ нил,

a tempo *p* *cresc.*

Падає непритомна.
Теряєт сознание.

М. ме_ не у ліс, ме_ не у ліс, а си_ на вбив! ме_ ня в ле_ са, ме_ ня в ле_ са, ди_ тя у_ бил! л.р.

f

rit.

Moderato
ДУБИХА

Бє_ ріть ї_ ї. Ше мо_ ло_ да, по_ бо_ ре сво_ є си_ ріт_ ство, ма_ Возь_ мем е_ е. Я зна_ ю, пе_ ре_ бо_ рет сво_ є си_ рот_ ство, боль

p

УБ.

-те_рин_ське_го_ре. А_як_о_ду_жа_є, то
у_трат_и_го_ре. Ког_да_по_пра_вит_ся, то

УБ.

до_неч_ку мо_ю до_гля_не, і, мо_же, нянь_ко_ю Те_тя_ні
ня_нюш_кой, быть мо_жет, ста_нет до_чур_ке ма_лень_кой мо_ей Та_

Робітники обережно піднімають Мавру і несуть гірською стежкою до господи Іванихи Дубихи.
Работники осторожно поднимают Мавру и несут по горной тропинке к дому Иванихи Дубихи.

УБ.

ста_не. не.
-тя_- не.

rit. *p* *mf*

Завіса
Занавес

p

ДІЯ ДРУГА
ДЕЙСТВИЕ ВТОРОЕ

КАРТИНА ТРЕТЯ

Гірська стежка закінчується галявиною, а галявина — білим каменем. Нова стежка починається вбік і вгору. Інша, обминаючи білий камінь, іде понад проваллям.

КАРТИНА ТРЕТЬЯ

Горная тропинка кончается поляной, а поляна — белым камнем. Другая тропинка ведет в сторону и вверх. Еще одна, обгибая белый камень, идет над пропастью.

РЕЧИТАТИВ І АРІЯ МАВРИ

Moderato

mf

Завіса
Занавес

p

РЕЧИТАТИВ И АРИЯ МАВРЫ

Входить Мавра.
Входит Мавра.

МАВРА

Moderato tranquillo

p

Гей,
Гей,

лі_ си!
ле_ са!

Вкло_
Вы_

f

p

М. — ніть_ ся гос_ по_ ди_ ні! Са_ мот_ ня з ва_ ми я від_ ни_ ні.
— со_ ки_ е сме_ ре_ ки! От_ ны_ не с ва_ ми я на_ ве_ ки.

p

M. *Andante*

Зби_рай гри_би, ча_рів_ні тра_ви, я_ки_ми так міс_ця ба_га_ті.
 Все_гда ис_кать цве_ты и тра_вы и на за_ре и на за_ка_те...

M. *Andante*

Спа_си_бі, бать_ку Ан_дро_на_ті, що ти ме_не хоч зна_хар_ству на_вчив.
 О_тец мой, ста_рый Ан_дро_на_ти, хоть зна_хар_ству ме_ня ты на_у_чил.

Quasi allegretto

M. *mf*

Прийдуть до ме_не по_про_хат_ря_тун_ку, у ко_го ті_ло чн ду_ша бо_у
 Ес_ли при_хо_дят по_про_сить спа_се_ння, у ме_ю те_ло, душу из_ле_

M.

_лить. До_по_мо_жу за_го_ї_ти_ся тун_ком, до_по_мо_жу я хлоп_ця по_ло_
 _чить. Я при_не_су боль_но_му ис_це_ле_нье, я по_мо_гу стра_да_нье об_лег_

dolce

М. *- нить...
- чить.* При_ ходь, по_ ки_ ну_ та, — я сер_ це за_ спо_
Див_ чи_ не бро_ шен_ ной я серд_ це у_ спо_

М. *- ко_ ю, і він те_ бе не змо_ же не лю_ бить... тра_ ва по_
- ко_ ю, я на_ у_ чу, как пар_ ня по_ ло_ нить, и он е_*

Poco più mosso

М. *- мо_ же в ща_ сті з ми_ лим жить! А де рос_
- е не смо_ жет не лю_ бить. Но где, но*

М. *- те о_ та тра_ ва для сер_ ця Мав_ ри, — я не зна_ ю. Як до_ сі
где ра_ стет тра_ ва для серд_ ца Мав_ ры?.. Я не зна_ ю, как до_ сих*

allargando poco a poco

M. *я пор і_ще жи_ва, ко_ли роз_би_те сер_це ма_ е_ще жи_ва. О до_ля горь_ка_я и зла_*

allargando poco a poco

M. *-ю... -я...*

p

Andantino doloroso *rit.* *p a tempo*

M. *До_ле, до_ле ти жи_но_ча! Му_чит, му_чит дни и но_чи*

p dolce *rit.* *a tempo*

M. *До_ле не_щас_ли_ва мо_я! горь_ка_я судь_би_на мо_я! Сер_це ніж_но_го Серд_це ти_хо_го*

legato

М.

шас _ тя про _ сить... та ко _ му пот _ ріб _ на
сча _ стья хо _ чет, но од _ на, как преж _ де.

М.

я?
я. Роз _ ві _ я лась
Раз _ ве - я на

М.

кра _ са мо _ я ро _ ка _ ми, роз _ ві _
кра _ са мо _ я го _ да ми, а в бу _

М.

_ я _ лись на _ ді _ ї в майбут _ тя!
_ ду _ шем нев _ зго _ ды и тос _ ка!
Те _ пер од _ на су _
Те _ перь дру _ жу, кру _

M. *му-ю тут з віт-ра-ми. Од-на, од-на... Тяж-ке мо-
чи-нюсь тут с вет-ра-ми. Од-на, од-на... Как жизнь мо-*

M. *е жит-тя! О ти, мо-я са-мо-ти-на, жур-
-я тяж-ка! Зат-ми-ла мне си-янь-е дня пе-*

Animato *p*

M. *-ба без мі-ри і без кра-ю. Лиш ти, Те-тя-ноч-ко, од-
-чаль без ме-ри и без кра-я. Лишь ты, Тать-я-нуш-ка, ме-*

allargando poco a poco *f*

M. *-на, те-бе од-ну на сві-ті ма-ю! е-ще на све-те со-гре-ва-ешь!*

dim.

Moderato mosso

M. *p*

Хоч ти, Те-тя-но, ча-рів-на Тур-ки-не,
Хоть ты, Тат-я-на, ми-ла-я Тур-чан-ка,

M.

про Мав-ру — ма-тір-нянь-ку не за-будь!
о ма-ме-нянь-ке Мав-ре не за-будь!

Un poco' meno mosso

ff

Входить Тетяна.
Входит Татьяна.

ТЕТЯНА
ТАТЬЯНА

mf

І-деш від нас... Як жи-ти-му без
У-хо-дишь ты... Как жить те-перь я

p

те_бе, Мав_ро? Ніж_ні_шо_ю від ма_те_рі бу_ла ти...
бу_ду, Мав_ра? Неж_ней ро_ди мой ма_те_ри бы_ла ты...

ДУЕТ ТЕТЯНИ І МАВРИ

ДУЭТ ТАТЬЯНЫ И МАВРЫ

Andantino
ТЕТЯНА
ТАТЬЯНА

mf

Всю мо_лодість ме_ні ти від_да_
Всю мо_лодість сво_ю мне от_да_

МАВРА

mf

Всю мо_лодість то_бі я від_да_
Всю мо_лодість те_бе я от_да_

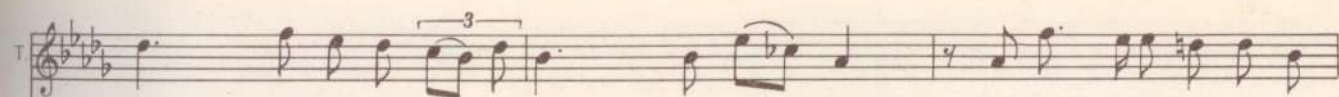
Andantino

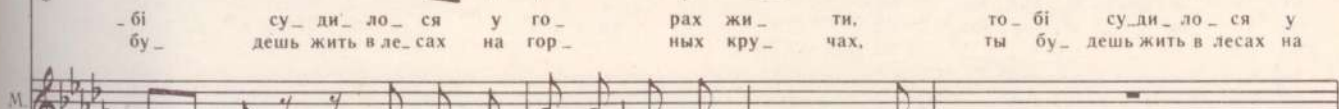
mf

legato

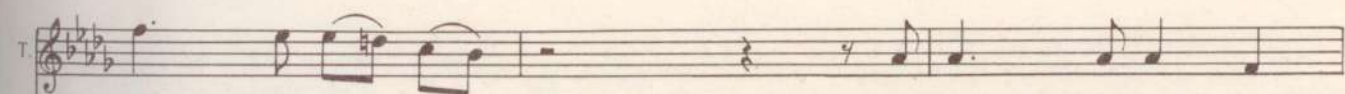
ла... Са_мот_ньо_ю ци_ган_ко_ю від_ни_ні то_...
ла... Цы_ган_кой о_ди_но_ко_ю от_ны_не ты

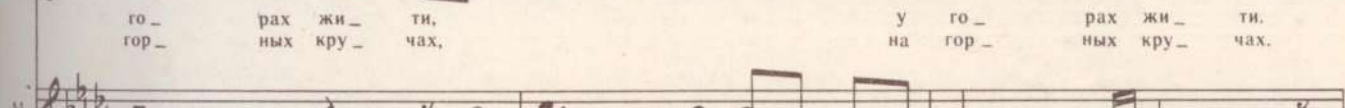
ла, від_да_ла. Са_мот_ньо_ю ци_ган_ко_ю від_ни_ні ме_ні су_ди_...
ла, от_да_ла. Цы_ган_кой о_ди_но_ко_ю от_ны_не я бу_ду жити

T.
 - бі су_ ди_ ло_ ся у го_ рах жи_ ти, то_ бі су_ ди_ ло_ ся у
 бу_ дешь жить в ле_ сах на гор_ ных кру_ чах, ты бу_ дешь жить в лесах на

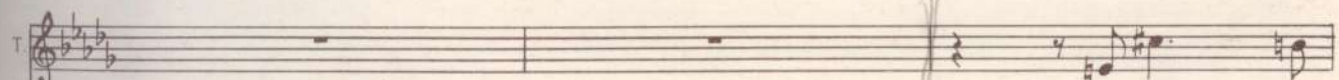
M.
 ло ся, су_ ди_ ло_ ся у го_ рах жи_ ти,
 в ле_ сах, в ле_ сах на э_ тих гор_ ных кру_ чах,

T.
 го_ рах жи_ ти, у го_ рах жи_ ти.
 гор_ ных кру_ чах, на гор_ ных кру_ чах.

M.
 у го_ рах жи_ ти, жи_ ти,
 в ле_ сах на гор_ ных кру_ чах.

T.
 А_ ле тво_
 Но все ж те_

M.
 (Silence)

Т.
 - я крас_на Тур_ки_ня, а_ле тво_я крас_на Тур_ки_ня,
 - бя тво_я Тур_чан_ка, но все ж те_бя тво_я Тур_чан_ка

М.
 Зна_ю, го_луб_ка Тур_ки_ня Мав_ру не змо_же за_бу_ти,
 Зна_ю, го_луб_ка Тур_чан_ка Мав_ру сво_ю не за_бу_дет,

Т.
 те_бе не змо_же, те_бе не змо_же, те_бе не змо_же за_бу_
 за_быть не смо_жет, за_быть не смо_жет, те_бя во_век не за_бу_

М.
 не
 нет, змо_же за_бу_
 нет, не за_бу_

Т.
 - ти.
 - дет.
 Бо ти ж ме_не, мов до_неч_ку, рос_
 Ведь ты ме_ня, как до_чень_ку, рас_

М.
 - ти.
 - дет.
 Бо я ж те_бе, мов до_неч_ку, рос_
 Ведь я те_бя, как до_чень_ку, рас_

Т. *ти - ла, бо ти ж ме-ні, мов ма-тін-ка бу-ла, мов*
ти - ла, со мной неж-не- е ма-те-ри бы-ла, доб-

М. *ти - ла, бо ти ж ме-ні у-ті-хо-ю бу-ла, ме-ні у-ті-хо-*
ти - ла, все-да ты мне у-те-хо-ю бы-ла, ты мне у-те-хо-

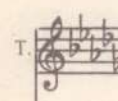
Т. *ма- тін-ка бу-ла, мов ма-тін-ка, бо ти ж мені, мов*
ра ко мне бы-ла, доб-ра бы-ла. Нежней ро-ди- мой

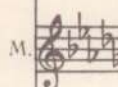
М. *ю бу-ла, ме-ні у-ті-хо-ю бу-ла,*
ю бы-ла, у-те-хо-ю ты мне бы-ла,

Т. *ма- тін-ка бу-ла, мов ма-тін-ка бу-ла.*
ма- те-ри бы-ла, доб-ра ко мне бы-ла.

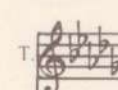
М. *у-ті-хо-ю бу-ла, бу-ла.*
у-те-хо-ю ты мне бы-ла.

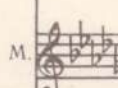
Handwritten signature: *de*

T. А_ ле тво_
По_ верь, те_

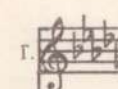
M.

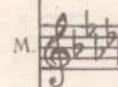

T. _ я крас_ на Тур_ ки_ ня,
_ бя тво_ я Тур_ чан_ ка,

M. Зна_ ю, го_ луб_ ка Тур_ ки_ ня Мав_ ру не змо_ же за_ бу_ ти,
Зна_ ю, го_ луб_ ка Тур_ чан_ ка Мав_ ру сво_ ю не за_ бу_ дет,

T. те_ бе не змо_ же, те_ бе не змо_ же, те_ бе не змо_ же за_ бу_
за_ быть не смо_ жет, за_ быть не смо_ жет, те_ бя во_ век не за_ бу_

M. не
нет, змо_ же за_ бу_
нет, не за_ бу_

T.
 - ти.
 - дет.

M.
 - ти.
 - дет.

mf

Не_ ма від ме_ не ко_ рис_ ті те_
 Те_ перь ка_ ка_ я поль_ за от ме_

mf

M.
 - пер,
 - ня,

од_ на за_ ва_ да... На_ ві_ що вам ста_ ра ци_ ган_ ка в ха_ ті?
 од_ на по_ ме_ ха... К че_ му вам в до_ ме ста_ ра_ я цы_ ган_ ка?

Poco più mosso
 ТЕТЯНА
 ТАТЬЯНА

mf

Не го_ во_ ри та_ ких ре_ чей! Ще раз про_ шу: вер_ нись!
 Не го_ во_ ри мне слов та_ ких! Я внонь про_ шу: вер_ нись!

M.
 mf

Ні,
 Нет,

Poco più mosso

p

M.

до- неч- ко, по- вір, так кра- ще нам у- сім... в мо- ю ко- ли- бу ти при-
до- чень- ка, по- верь, так бу- дет луч- ше всем... В мо- ю ко- лы- бу при- хо-

M.

- ходь, те- пер я лі- су гос- по- ди- ня. По- ві- да- єш і ра-
- ди, те- перь я здесь, в ле- су, хо- зяй- ка. По- ве- да- єшь и ра-

M.

- дість і жур- бу... Мо- ї се- ре- жки не ски- дай ні ко- ли. Во- ни ча-
- дость и пе- чаль... Мо- их се- ре- жек не сні- май, Татя- на. О- ни, я

M.

- рів- ні — шас- тя принесуть! Ту- рець- кі, справжні... Місячні пів- ко- ло... Не-
ве- рю, щас- ть — е принесуть! О- ни из Тур- ци- и... Блещет полу- ме- сяч... Не-

M.

-дар_ма всі те_бе Тур_ки_не_ю зо_вуть. Хо_ді_дем
-да_ром все те_бя Тур_чан_ко_ю зо_вуть. Пой_дем

Ідуть стежкою вгору.
Идут по тропинке вверх.

M.

-мо, до_нечко, ходім у мій но_вий са_мот_ний дім.
же, до_ченька, поїдем в мой о_ди_но_кий но_вий дом.

Allegro scherzando

Вбігає, сміючись, Настка, а за нею Гриць. Зловив її за руку.
Вбегает, смеясь, Настка, а за нею Гриц. Поймал ее за руку.

Allegro non troppo

mf cresc.

ГРИЦЬ
ГРИЦЬ

Allegretto

При_знавай_ся, Наст_ко, що ро_би_ла в лі_сі?
При_знавай_ся, Наст_ка, где од_на гу_ля_ла?

p

НАСТКА

Meno mosso

Я ж то_бі ка_ за_ла...
Я те_бе ска_ за_ла...

mf

Шу_ка_ла я_гідки? Чи мо_же ін_ше щось?
Ис_ка_ла земля_ни_ку? Вол_шеб_ну_ю траву?

Meno mosso

p

О, то_ді я не скажу.
О, тог_да я не скажу!

Ну, го_во_ри, бо ці_лу_ва_ти бу_ду.
Ну, го_во_ри, не то я за_це_лу_ю.

p

Сміється. Гриць дивиться ніжно на неї. Потім обнімає, цілує. Настка не пручається.
 Смеется. Гриц смотрит на нее с нежностью. Потом обнимает, целует. Настка не сопротивляется.

Allegro scherzando

8

f

НАСТКА

Allegro non troppo

mf

Те_бе так
Как долго

f *sf*

Andantino

Н.

дов_ го не бу_ ло... Для те_бе го_ ри, мов би рід_ ний дім. І не
 ты не при_хо_ дил... Те_ бе что го_ ры, что ро_ди_ мый дом. И не

mf

Н.

по_ ду_ ма_ еш об тім, що Наст_ ка на се_ лі те_ бе че_
 по_ ду_ ма_ ешь о том, что Наст_ ка на се_ ле од_ на то_

3

Н. *mf*
 ка є...
 _мит_ся.
 ГРИЦЬ
 ГРИЦЬ *mf*
 За_мовк_ни, бо поб'ю...
 У_молк_ни, я побью...

Хі_ба во_на ме_не ко_ха_є?
 О_на и вправду любить Гри_ца?

Ти бий, я ж
 У_дарь, я

p

Н. *f*
 Ні, ні! В до_ли_ні бу_ду жда_ти! Не_діленька ж сьогодні...
 Нет, нет! В до_ли_не на за_ка_те. У_слышишь ты цимбалы,

бу_ду ці_лу_ва_ти!
 сно_ва по_це_лу_ю!

Збігає вниз по стежці.
 Сбегает вниз по тропинке.

Н. Цим_ба_ ли будуть гра_ти... Прий_ деш?
 те_бя там бу_ду ждять я. При_ дешь ли?

Г. Прий_ При_ *f*

f *sf* *p*

Зникає.
Исчезает.

Н

f

Я жду, я жду...
Я жду, я жду...

acceler.

Г

— ду.
— ду.

acceler.

ff

ПІСНЯ ГРИЦЯ

ПЕСНЯ ГРИЦА

Allegro spirituos.

ГРИЦЬ
ГРИЦ

Allegro non troppo

f

Ой да на-да-на, ой да на-
Ой да на-да-на, ой да на-

mf

Г. да_на, ой да_на-да_на, дів_чи_но ко_ха_на!
да_на, нет мне по_ко_я без ми_лой, же_лан_ной!

mf
Г. Шо я со_бі по_га_да_ю, то я со_бі вчи_ню,
Од_но_му мне все не_ми_ло — го_ры, по_ло_ни_ны,

Г. про_дам ко_ня во_ро_но_го, куп_лю си дів_чи_ну.
эх, про_дам я во_ро_но_го да куп_лю див_чи_ну.

Poco meno mosso

Про-дам ко-ня во-ро-но-го, про-дам і дру-го-го,
 Эх, про-дам я во-ро-но-го и гне-до-го то-же,

a tempo

куп-лю я си дів-чи-нонь-ку до серденька сво-го!
 бу-ду я с мо-ей див-чи-ной, ми-лой и при-го-жей!

a tempo

sf

Ой дана-дана, ой дана-дана, ой дана-дана,
 дівчино кохана!
 Що я собі погадаю,
 то я собі вчиню,
 продам коня вороного,
 куплю си дівчину.
 Продам коня вороного,
 продам і другого,
 куплю я си дівчиноньку
 до серденька свого!
 Ой дана-дана, ой дана-дана, ой дана-дана,
 дівчино кохана!
 В два голоси заспіваю,
 два голоси маю,
 один пуцу по діброві,
 другий по Дунаю.
 Один пуцу по діброві
 дівчину шукати,
 другий пуцу по Дунаю
 долю їй гадати.
 Ой дана-дана, ой дана-дана, ой дана-дана,
 дівчино кохана!
 Білявая білявочка,
 чом ти така біла?
 Нащо ти мені моргала,
 коли в горах стріла?
 Ой я тобі заспіваю,
 голосом поведу —
 і прилетиш ти до мене,
 як бджола до меду.
 Ой дана-дана, ой дана-дана, ой дана-дана,
 дівчино кохана! Ой дана.

Ой дана-дана, ой дана-дана, нет мне покоя
 без милой желанной!
 Одному мне все немило —
 горы, полонины,
 эх, продам я вороного
 да куплю дивчину.
 Эх, продам я вороного
 и гнедого — тоже,
 буду я с моей дивчиной,
 милой и пригожей!
 Ой дана-дана, ой дана-дана, нет мне покоя
 без милой желанной!
 На два голоса я песню
 запою, как знаю,
 пусть один летит в дубраву,
 а другой — к Дунаю.
 Пусть один дивчину ищет
 и в лесу и в поле,
 а другой летит к Дунаю,
 чтоб гадать в доле.
 Ой дана-дана, ой дана-дана, нет мне покоя
 без милой желанной!
 Ой ты, белая белянка,
 цветик синеокий,
 для чего ты мне моргала
 там, в горах высоких?
 Ой спою тебе я песню,
 все забыв невзгоды,
 и ко мне тогда примчишься,
 как пчела за медом.
 Ой дана-дана, ой дана-дана, нет мне покоя
 без милой желанной! Ой дана!

Coda

Г. Ой да-на-да-на, ой да-на-да-на, ой нет

mf

Allegro spiritoso

f

да-на-да-на, дів-чи-но ко-ха-на! Ой
мне по-ко-я без ми-лой, же-лан-ной! Ой

Під кінець пісні на гірській стежці з'являється Андронаті. Він дуже постарів. Адже пройшло двадцять років, як ми його бачили. Гриць закінчив співати і немов застиг на білому камені. Под конец песни на горной тропинке появляется Андронати. Он очень постарел. Прошло двадцать лет с тех пор, как мы его видели. Гриц допел песню и застыл на белом камне.

Andantino

Г. да-на-на!

ff

mf

АНДРОНАТИ
АНДРОНАТИ p

О бо-же, Гриць мій до-рогий!
О бо-же, Гриц мой до-рогой!

3 3

ГРИЦЬ
ГРИЦЬ

Poco allegretto

f

Ов-ва!.. Ви дід'-му-
Ов-ва! Скри-пач наш,

con tenerezza, mf rubato

День доб-рий, ле-гі-ню!
День доб-рий, со-кол мой!

Poco allegretto

f

Andante

-зи-ка Ан-дро-на-ті! Чо-му так дов-го не бу-ли?
ста-рий Ан-дро-на-ті! Мы вас не ви-де-ли дав-но.

Andante

f ff

Moderato mosso

mf

Люб-лю я, ді-ду,
Люб-лю я о-чень

mf rit.

А ти хі-ба ску-чав за мно-ю?
А ты и впрямь ску-чал, ска-жи мне?

Moderato mosso

p rit.

Г.

слу_ха_ти ва_шу скрип_ку. Во_на ме_не у_се ку_дись ма_нить.
звуч_ну_ю ва_шу скрип_ку. О_на ме_ня ку_да-то вдаль ма_нит.

І.

Бу_ло як прий_де_те у_літ_ку, за_гра_є_те, і
Бы_ва_ло ле_том_ви при_де_те, сы_гра_є_те, и

Г.

Allegro non troppo

дой_ на аж п'я_нить... Я по_тім
дой_ на о_пья_нит... По_том я

Г.

на ко_ні лі_та_ю, як ви_хор той, по вер_хо_ви_ні. І
на ко_не го_ря_чем, как вихрь, ле_та_ю по вер_ши_нам. И

Г.

лиш ві_рам роз_по_ві_да_ю, що у ме_ні три_вож_но_го, п'ян_
лишь вет_рам я от_кры_ва_ю, что есть во мне тре_вож_но_го, хмель_

Poco meno mosso

Г.

ко го, що у ме_ні, як май, цві_те, яс_нить.
но го, а что во мне, как май, цве_тет, го_рит.

АНДРОНАТІ
АНДРОНАТІІ

mf

А ти ще не же_нив_ся?
Ска жи, ты не же_нил_ся?

mf

Г. Та по_ки ні.
По_ка о_дин.

Є бі_ло_лиця Наст_ка.
Да, єсть белянка-Наст_ка.

А. А на при_ме_ті_є?
А на при_ме_те єсть?

Г. Так, лю_бить ду_же.
Да, лю бит о чень.

Зда_ється, теж люблю.
Мне каже_ть ся, люблю.

А. Лю_бить?
Лю_бит?

А ти ї_ї?
А ты е_е?

А

Moderato

Г. *f*

А як же, ді_ду!
Ой, дед, ко_неч_но!

А. на ве_сіл_дя по_кли_чеш гра_ти?
по_зо_веш ли и_грать на свадь_бе?

Moderato

mf

p

(сам до себе)
(в сторону)

А. *mp*

Ді_ ду... ді_ ду... Не зна_ еш ти, що справді я твій дід.
Груст_ но... груст_ но... Не зна_ ет он — я дед е_ го родной.

Стоїть задуманий, зажурений.
Стоит задумчивый, печальный.

Poco più animato

Г. *f* *mf*

Чо_ го ж ви сто_ ї_ те? Хо_ ді_ мо! Сьо_
Да_ что мы так сто_ им? Пой_ дем_ те! Мы,

Г. *mf*

_ год_ ні в нас свя_ та не_ ді_ ля — збе_ ре_ мо_ ся на танці — за_ гра_ є_ те!
как все_гда по_ вос_ кре_ сень_ ям, на тан_ цы со_ бе_ рем_ ся. Сы_ грайте нам.

АНДРОНАТІ
АНДРОНАТІ

Хо_
Пой_

Meno mosso

Г. Ви, ді-ду, йдіть до мо-ї ха-ти, а
Вы, дед, в мо-ю и-ди-те ха-ту, а

А. ді-мо, ле-гі-ню, хо-дім!
дем же, со-кол мой, пой-дем.

Meno mosso

Г. я ко-ня візьму — він тут ску-бе тра-вич-ку не-да-ле-ко. Я вас наздоже-ну.
я ко-ня возьму, он щип-лет здесь тра-ву не-по-да-ле-ку. А я вас дого-ню.

Андронати йде стежкою вниз. Гриць вибігає на білий камінь, кудись дивиться, мабуть, коня шукає. Але нараз завмер, Андронати идет по тропинке вниз. Гриц взбегает на белый камень, куда-то смотрит, должно быть, ищет коня. Но вдруг

Allegretto

бо уздрів Тетяну, яка легко збігає з гори. Вражений її красою, скам'янів біля смереки. Але, коли вона наблизилась до білого каменя, стрибає на стежку перед нею.

замер, потому что увидел Татьяну, которая легко сбегает с горы. Пораженный ее красотой, застыл у смереки. А когда она приблизилась к белому камню, прыгает на тропинку перед ней.

замер, потому что увидел Татьяну, которая легко сбегает с горы. Пораженный ее красотой, застыл у смереки. А когда она приблизилась к белому камню, прыгает на тропинку перед ней.

бо уздрів Тетяну, яка легко збігає з гори. Вражений її красою, скам'янів біля смереки. Але, коли вона наблизилась до білого каменя, стрибає на стежку перед нею.

ТЕТЯНА
ТАТЬЯНА

mf

Ах!.. Ві_ дій_ ди пріч!
Ах!.. О_ той_ ди прочь!

mf *ff*

ГРИЦЬ
ГРИЦЬ

mf

Пус_ ти... На ме_ не че_ ка_ є ма_ ту_ ся.
Пус_ ти... Ме_ ня до_ жи_ да_ єт_ ся ма_ ма.

Не ві_ дій_ ду!
Не о_ той_ ду!

mf *p*

Г.

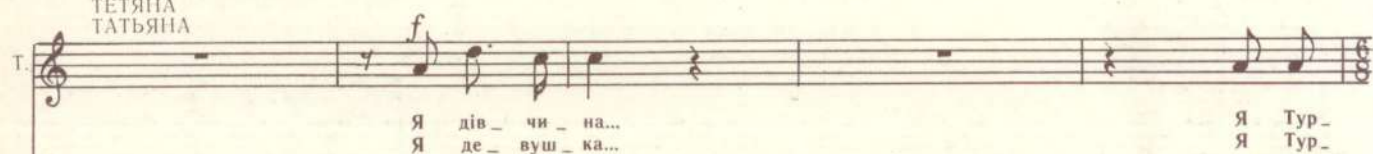
О, ма_ ма хай че_ ка_ є!
О, ма_ ма, ну и что же?

Ска_ жи ме_ ні — хто ти та_ ка?
Ска_ жи ско_ рей, хто ты, скажи?

rit.

rit.

Тетяна сміється.
Татьяна смеется.
Poco meno mosso
ТЕТЯНА
ТАТЬЯНА

Т. Я дів_чи_на... Я Тур_
Я де_вуш_ка... Я Тур_

Г.
Poco meno mosso Як кли_чуть, дів_чи_но, те_бе? Тур_
Как и_мя, де_вушка, тво_е? Тур_

Т. _ки_ня. Тур_ки_ня?.. Див_не і_м'я...
_чан_ка. Тур_чан_ка? Стран_но зо_вут.

Тетяна показує сережки.
Татьяна показывает сережки.

Т.
mf Ковт_ки турец_кі ма_ю, то_му всі звать ме_не Тур_ки_ня...
rubato Ви_на се_рег ту_рец_ких. И все зо_вут ме_ня Тур_чан_кой.

Poco allegretto

Хоче йти.
Хочет уйти.

Гриць
Гриць

Хоче обняти її.
Хочет обнять ее.

f

Зов-
Сов-

По_жди, крас_на Турки_ не!
Е_ще ра_но, Турчан_ка.

По_жди, від ме_не не ті_кай!
Про_шу те_бя, не у_хо_ди!

Poco allegretto

p

mf

rit.

Allegretto

_сім ме_не не зна_еш — о_тож і не зай_май!
_сем ме_ня не зна_єшь, не тронь ме_ня, пус_ти!

Я не для кож_но_го.
Я не для каж_до_го.

rit.

mf

f

rit.

Allegretto

mf

mf

Ти крас_на, мов ру_сал_ка, а дів_ча_
Пре_крас_на, как ру_сал_ка, я кра_си_

ТЕТЯНА
ТАТЬЯНА

Meno mosso

mf

Лю_би_ти красних то не шу_ка.
Любить кра_си_вых каждый смо_жет.

mf

—ток крас_них я люб_лю!
—вых де_ву_шек люб_лю!

Так і те_бе я по_лю_
Так и те_бя я по_лю_

Meno mosso

p

Іде від нього.
Уходит от него.

p

Спро_буй. Та па_м'я_гай: я не для кож_но_го!
Вот как? Но не за_будь: я не для каж_до_го.

—быв би.
—бил бы.

p

mf

f

mf

Че_кай,
По_будь

не йди!
со мной!

Сто_че_

Т. *poco rit.*

- ю че - ка - ю... Ну, го - во - ри - на - що ме - не ти зу - ни -
 - го ты хо - чешь? Ну, го - во - ри, за - чем ме - ня о - ста - но -

poco rit.

Andantino

Т. *mf*

- нив!
 - вил?
 ГРИЦЬ
 ГРИЦЬ

Ска - жи, ска - жи, де ти жи - веш, Тур - ки - не?
 Ска - жи, ска - жи, где ты жи - веш, Тур - чан - ка?

Andantino

f *mf*

Показує рукою навкруг.
 Показывает рукой вокруг.

Т. Я тут жи - ву... Ні...
 Я здесь жи - ву. Нет...

Г. У лі - сі ти жи - веш? А де ж? Ска - жи, шу -
 Так ты живешь в лесу? А где, ска - жи мне,

sempre p